

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези X Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(18-19 жовтня 2024 р.)**

1 том

ОДЕСА 2024

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези X Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 18-19 жовтня 2024 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2024. — 341 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 31.10. 2024 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри музично-інструментальної підготовки Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ганна РЕБРОВА

©Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського, 2024

13. Зінич, О. (2009). Мова пластики в сучасному французькому балетному (пластичному) театрі: метаморфози форм руху. *Студії мистецтвознавчі*, 80-89.

14. Зінич, О. (2012). Пластична взаємодія музики та «мистецтв руху» в сучасному балеті. *Культурологічна думка: щорічних наукових праць*. Київ. Інститут культурології Національної академії мистецтв України, № 5, с. 82-88

15. Зінич, О. (2007). Пластичний театр як художній феномен в контексті інтегративних тенденцій у сучасному хореографічному мистецтві. *Українське мистецтво: зб. наукових праць*. – Київ: Видавництво ІМФЕ, вип. 7, с. 147-153.

ЯН ХУЕЙІН

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Юлія ЯКУБА

викладач

ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

КЛАСИЧНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТАНЦІВНИКА

Анотація. У роботі досліджується проблема естетичного виховання. Відокремлено сутність поняття «естетичне виховання». Виділено значення естетичне виховання танцівника.

Ключові слова: естетичне виховання, танцівник, класичний танець.

CLASSICAL DANCE AS A MEANS OF AESTHETIC EDUCATION OF A DANCER

Abstract. The paper examines the problem of aesthetic education. The essence of the concept of «aesthetic education» is separated. The importance of aesthetic education of a dancer is highlighted.

Key words: aesthetic education, dancer, classical dance.

Систематичні заняття танцями з малих років сприяють всебічному розвитку дитини. Класичний танець, що виник у Європі в XV столітті, є однією з найдавніших і найвпливовіших хореографічних систем. Його чітка структура та різноманіття рухів стали основою для багатьох сучасних танцювальних стилів. XIX століття можна вважати вершиною розвитку класичного танцю. Класичний танець - це результат тривалого еволюційного процесу, в якому природні рухи поступово трансформувалися в складні технічні елементи, спрямовані на досягнення максимальної виразності та віртуозності. Сучасний класичний танець характеризується чітко визначеною

технікою, що включає певні позиції ніг, рук, корпусу та голови. Основою всіх рухів є виворотність стоп, яка формується за допомогою спеціальних вправ – екзерсисів. Систематичні заняття біля станка та на середині зали допомагають танцівникам розвинути силу, гнучкість, координацію та виразність рухів.

Навчання класичному танцю – це тривалий і трудомісткий процес, що включає в себе ретельну роботу над кожним рухом. Класичний танець має чітку структуру і є одним з найвиразніших засобів балетного мистецтва. Класичний танець – це унікальна система рухів, що базується на глибокому знанні анатомії людини. Цей вид мистецтва сформувався в Європі і протягом століть розвивався, стаючи основою балету. Класичний танець відрізняється чіткою структурою, виворотністю стоп та високим рівнем вимог до виконавця. Його виразність і досконалість завжди привертають увагу глядачів. Класичний танець є невід’ємною частиною підготовки будь-якого танцівника. Він розвиває тіло, формує правильну поставу і сприяє вихованню почуття ритму (Ткаченко, 2016).

Класичний танець є синтезом різних технік, що дозволяє танцівникам бути більш універсальними. Виворотність є однією з основних вимог класичного танцю і сприяє розвитку гнучкості та сили. Виворотність стоп є основоположним елементом класичного танцю, який дозволяє виконувати широкий спектр рухів. Під час стрибків виворотність допомагає досягти максимальної витягнутості та підтягнутості тіла. Танець на пуантах, який вимагає високого рівня виворотності, є одним з найвищих досягнень у класичному танці. Виворотність не лише забезпечує технічну досконалість, але й дозволяє танцівникам створювати витончені та виразні образи. Виворотність ніг є фундаментальним принципом класичного танцю. Саме завдяки виворотності танцівник може виконувати різноманітні рухи, такі як бічні переміщення та відкривання ніг. Під час стрибків виворотність допомагає досягти максимальної розтягнутості та прямолінійності ліній тіла. Танець на пуантах, який вимагає високої виворотності, дозволяє танцівникам досягти найвищої точки підтягнутості та граціозності. Виворотність не лише забезпечує технічну досконалість, але й сприяє створенню красивих та виразних образів. При визначенні рівня виворотності слід оцінювати анатомічні особливості танцівника, зокрема будову тазостегнового суглоба, а також гнучкість усіх відділів ноги. Важливим критерієм є співвідношення активної та пасивної виворотності. Надмірна рухливість у колінних суглобах може негативно вплинути на розвиток техніки класичного танцю. Стопа є одним з найскладніших за будовою та функціями органів руху людини. Вона слугує опорою, забезпечує рівновагу та відштовхування під час руху. У класичному танці стопа відіграє особливу роль, створюючи елегантні лінії і доповнюючи загальний образ танцівника. Класичний танець пропонує широкий спектр вправ, які дозволяють розвинути силу, гнучкість та координацію. Навіть досвідчені танцівники інших стилів часто звертаються до класичного танцю для вдосконалення своїх навичок (Бабич, 2021).

Якість матеріалу, який використовується для занять, особливо з дітьми, має вирішальне значення для естетичного виховання. Кожен танець, незалежно від складності, повинен бути художньо цінним та виховним. Завдяки опануванню основ естетичної культури людина розвиває інтелект, глибше розуміє світ, вдосконалює сприйняття та уяву. Також це сприяє моральному зростанню, фізичному розвитку та духовному збагаченню. Таким чином, естетичне виховання – це шлях до формування гармонійної особистості. Воно передбачає розвиток здатності сприймати та оцінювати красу в усьому, що нас оточує. Класичний танець – це прекрасний інструмент для такого виховання. Розуміння його основ допомагає дітям не лише оволодіти технікою, а й розвинути естетичний смак та бажання творити прекрасне.

Література

16. Бабич, О. Ю. (2021). Художньо-естетичні принципи німецького експресивного танцю у контексті розвитку сучасного танцю в ХХІ столітті. *Мистецтвознавчі записки*, вип. 40, с. 95-99.

17. Ткаченко І.О. Викладання класичного танцю для студентів-хореографів педагогічних вузів України (досвід роботи Сумського державного педагогічного університету імені О.С. Макаренка). І Міжнародна науково-практична конференція «ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH», м. Мюнхен, 19-21 липня 2020 р. С. 278-284

YIN CONGCONG

Second (master's) level of education;

DZ «South Ukrainian National

Pedagogical University named after K. D. Ushinsky»;

scientific supervisor Olena REBROVA,

doctor of pedagogical sciences, professor

TO THE PROBLEM OF THE DEVELOPMENT OF THE PIANIST'S ARTISTIC THINKING AS THE BASIS OF PERFORMING CULTURE

Abstract. The article is devoted to the problem of personal and professional direction - artistic and figurative thinking, the development of which indicates the spiritual and aesthetic level of a musician. It was determined that studying musical works of various directions, styles and genres not only improves the pianist's performance skills, but also activates artistic thinking, his ability to embody visual and auditory ideas on the instrument, contributes to the improvement of the variety of performing culture in general.

Key words: *thinking, artistic thinking, performance culture, pianist, performance training.*

ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ ПІАНІСТА ЯК ОСНОВИ ВИКОНАВСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Роль педагогічної практики у формуванні методичної компетентності майбутніх викладачів фортепіано.....	293
Ralo G., Nikolai H.	
Formation of a musician's technical skills in the process of instrumental performance training.....	296
Лю Вей	
Самореалізація творчої особистості в мистецтві танцю.....	301
Ма Яньсян	
Підготовка майбутніх бакалаврів-хореографів до постановочної роботи...	303
Розуменко К. , Ключова С.	
Впровадження та застосування інноваційних методів викладання на уроках естрадного вокалу.....	306
Ян Цзе, Якуба Ю.	
Соціокультурний досвід танцівника.....	311
Ян Хуейін, Якуба Ю.	
Класичний танець як засіб естетичного виховання танцівника.....	314
Yin Congcong	
To the problem of the development of the pianist's artistic thinking as the basis of performing culture.....	316
Li Longjie, Hrinchenko A.	
The role of associative thinking in the process of learning to play the piano.....	319
Mamykina. A	
To the problem of performance and interpretation process of a pianist.....	322
Tian Yili, Hrinchenko A.	
Specific development of ensemble skills of future piano teachers.....	325
Chen Yilin, Hrinchenko A.	
Improving artistic and technical skills of future piano teachers.....	328
Чень Цзюньчжу, Реброва, О.	
Методологія художньо-творчого втілення вокального образу в освітньому процесу.....	331